

Borka Bunjac

borka.bunjac@gmail.com

POVRATAK HRVATSKIH IMENA NASELJA U MEĐIMURJU NAKON OSLOBOĐENJA 1918. GODINE

Pregledni rad

Primljen: 25. 3. 2019.

Prihvaćen: 30. 7. 2019.

UDK: 81'373.21:94(497.5 Međimurje)

Sažetak

Nakon pripajanja Međimurja Županiji Zala u ožujku 1861. slijedi razdoblje pojačane mađarizacije i asimilacije domicilnog stanovništva. Boravak austro-ugarskoga cara Franje Josipa I. u Međimurju u rujnu 1887. iskorišten je za promoviranje izmišljenih mađarskih naziva naselja umjesto starinskih hrvatskih imena. Autorica opisuje odbacivanje mađarskoga nazivlja nakon oslobođenja Međimurja 1918. godine. U radu je donesena usporedna tablica imena naselja na mađarskom i hrvatskom jeziku prema stanju iz 1921. godine.

Ključne riječi

Međimurje, mađarizacija, mađarska imena naselja, hrvatska imena naselja

Po povratku Međimurja u administrativni sastav Mađarske 1861. počinje faza pojačane mađarizacije domicilnoga hrvatskog stanovništva. Već od 1868. mađarske državne vlasti sustavno su suzbijale upotrebu hrvatskoga jezika i utjecaj Zagrebačke nadbiskupije, koju su smatrali glavnom preprekom za faktično odnarođenje međimurskih Hrvata¹. U tom smislu poduzimane su brojne mjere, a jedna od važnijih bilo je uvođenje mađarskih naziva naselja u Međimurju umjesto stoljetnih hrvatskih imena². Kao prikladan trenutak za provođenje ove sveobuhvatne promjene odabran je dolazak cara i kralja Franje Josipa I. na vojnu vježbu u Međimurje u rujnu 1887. godine.³ Sukladno

¹ BAUK, Franka, *Povijest prosvjete i školstva u Međimurju*, Čakovec, 1992., 53 - 58.

² BUNJAC, Branimir, „Gramatike „međimurskoga“ jezika iz 1942. godine“, *Filologija*, 61, Zagreb, 2013., 67 - 164.

³ GEČI, Kapistran, „Hrvatsko nazivlje mjesta u Međimurju“, *Slobodni građanin*, 1920, 38, 3. Kapistran krivo datira posjet kralja u 1888. godinu, jer je on boravio u Čakovcu od 8 - 10. rujna 1887. *Muraköz-Međimurje*, 36, 4.IX.1887.

sposobnostima i mašti općinskih bilježnika izmišljeni su novi nazivi koji su lišeni bilo kakvoga hrvatskog izričaja i napisani mađarskom grafijom⁴. O načinu mijenjanja imena već se ranije iscrpno pisalo, a nakon analize jasno je da se radilo o teškom jezičnom, kulturnom i etničkom nasilju koje je na trenutke dosegalo razinu karikaturalnosti⁵. Ubrzo su nazivi postavljeni na table ispred ulaza u sva naselja⁶.

Kako se moglo i očekivati, hrvatsko stanovništvo Međimurja u velikoj većini nije prihvatilo strane i umjetne nazive mjesta, pa su vlasti morale prisiljavati ljude da ih koriste.⁷ Najveći otpor mađarizaciji dolazio je od strane svećenstva koje je bilo pod ingerencijom Zagrebačke nadbiskupije⁸. Ako se poslužimo župnim matičnim knjigama, vidimo da je većina svećenika dugo pružala otpor novome nazivlju, pojedinci su tek povremeno pristajali na njega ili su koristili oba naziva, ponegdje se pisalo hrvatskim jezikom i mađarskim slovima, neki su se služili mješavinom hrvatskog, mađarskog i latinskog, a bilo je i slučajeva da su hrvatski nazivi ostali trajno u upotrebi usprkos svim nastojanjima vlasti⁹. S druge strane, nekolicina odnarođenih svećenika ustrajavala je na mađarskim nazivima čak i onda kada to nitko nije zahtijevao, štoviše i nakon što je mađarska administracija 1918. napustila Međimurje¹⁰.

Za Badnjak 1918. hrvatska vojska po drugi puta je oslobodila Međimurje od Mađara i pripojila ga matici zemlji¹¹. Odmah se pristupilo kroatizaciji javnoga života na sve moguće načine. Jedna od važnijih mjera bila je i promjena nazivlja naselja u Međimurju.

Nakon oslobođenja i pripajanja Međimurja Hrvatskoj, Međimurje je u upravnom pogledu bilo podvrgnuto građanskom povjereniku za Međimurje sa sjedištem u Čakovcu, a prvi je tu dužnost obavljao dr. Ivan Novak. On je imenovao posebnu komisiju koja je imala zadatak da preimenuje mjesta u Međimurju u hrvatska. Neki od članova komisije bili su otac Kapistran Geci, župnici Ignacije Lipnjak i Vinko Žganec i bivši župnik Juraj Lajtman.

⁴ KAPUN, Vladimir, *Međimurje 1918.*, Čakovec, 1982., 129 - 133.

⁵ FRANČIĆ, Anđela, ŽAGAR SZENTESI, Orsolya, „Međimurska ojkonomija na mađarski način“, *Folia Onomastica Croatica*, 17, Zagreb, 2008., 59 - 80.

⁶ GECI, Kapistran, „Hrvatsko nazivlje mjesta u Međimurju“, *Narodno jedinstvo*, 1926, 15, 3.

⁷ KAPUN, 133.

⁸ GÖNCZI, Ferencz, *Međimurje, ljudi, vjerovanja, običaji*, Čakovec, 2000., 164 - 165. LIPNJAK, Ignacije, „Rad svećenstva za održanje hrvatske svijesti u Međimurju posljednjih 10 godina prije oslobođenja“, *Hrvati u borbama za oslobođenje sjevernih krajeva Jugoslavije: Međumurja, Prekomurja, Koruške i Štajerske*, Zagreb, 1940., 25 - 32.

⁹ Primjerice, u Štrigovi, Maloj Subotici, Selnici i Svetom Jurju na Bregu mađarski nazivi naselja nikada nisu korišteni u matičnim knjigama.

¹⁰ U Donjoj Dubravi mađarski nazivi korišteni su u matičnim knjigama i prije 1887., a nakon oslobođenja 1918. najuporniji u pisanju mađarskim je bio svećenik u Donjem Vidovcu, koji ga je koristio sve do 17. lipnja 1919.

¹¹ Prvi puta to je učinio ban Josip Jelačić 11.IX.1848.

Komisija je već 6. veljače 1919. raspravljala o toj temi. Nacrt izmjena je napravio Juraj Lajtman, ali stvar je zastala već u početku, jer je nastala polemika oko izvornih naziva mjesta¹².

Novu inicijativu dao je otac Kapistran Geci, franjevac u čakovečkom samostanu, tekstom u varaždinskom „Slobodnom građaninu“ iz lipnja 1920. godine¹³. Iako je odigrao jednu od ključnih uloga prilikom akcije oslobođenja Međimurja, Geci je došao u nemilost lokalnoga Narodnoga odbora, osobito dr. Novaka koji je s njim ušao u osobni sukob. Geci nije odustajao od zahtjevnoga posla ohrabren time što je grad Čakovec prihvatio njegov poticaj promjeni imena ulica bez obzira što su ga formalno udaljili iz odlučivanja. Zaslužni franjevac nadao se da će sustavnim naporima ipak pridonijeti rješenu prevažnoga pitanja nazivlja mjesta odnosno da će Međimurje prestati nalikovati na „neobilježeno groblje“. Naime, prilikom oslobođenja Međimurja 1918. potrgane su sve table s mađarskim natpisima, ali nove, s hrvatskim, nisu postavljene.

Novi korak promjenama nastupio je kada je u ožujku 1920. na čelo Kraljevske kotarske oblasti u Čakovcu došla garnitura predvođena dr. Perom Magdićem, koja je također bila u sukobu sa dr. Novakom, a istovremeno je bila spremna surađivati s Gecijem. Štoviše, dr. Magdić je poticao Gecija da tu stvar osobno riješi i uputio je upravne vlasti da s njim surađuju. Na kraju se cijela pomoć svela na suradnju s nižim činovnikom (akcesistom) Otmarom Gerićem koji je sakupio mnoštvo statističkih podataka za Međimurje i benevolentno ih ustupio Geciju na korištenje.

Već u prvom članku Geci je predložio nacrt promjena iznoseći nazive u trinaest općina čakovečkoga kotara i isto toliko preloškog. U kotaru Čakovec nalazile su se općine: trgovište Čakovec, Čakovec okolica, Gornji Hrašćan, Nedelišće, Podturen, Strahoninec, Sveti Juraj na Bregu, Sveti Martin na Muri, Štrigova i Vratišinec, ukupno 164 naselja. U kotaru Prelogu navedene su sljedeće općine: Dekanovec, Donja Dubrava, Donji Kraljevec, Donji Vidovec, Draškovec, Goričan, Hodošan, Kotoriba, Legrad, Mala Subotica, Prelog, Sveti Juraj u Trnju, Sveta Marija, sve zajedno 40 naselja. U čitavom Međimurju nabrojena su 204 naselja, značajno više nego u današnjoj Međimurskoj županiji kada ih ima 131 u što treba ubrojiti i Novo Selo na Dravi i Šandorovec, koji su pripojeni Međimurju¹⁴. To se dogodilo stoga što je u proteklom stoljeću došlo do spajanja više manjih mjesta u jedno ili

¹² GECI, Kapistran, „Hrvatsko nazivlje mjesta u Međimurju“, *Slobodni građanin*, 1920., 38, 3-4., GECI, Kapistran, „Hrvatsko nazivlje mjesta u Međimurju“, *Narodno jedinstvo*, 1926., 15, 3.

¹³ GECI, Kapistran, „Hrvatsko nazivlje mjesta u Međimurju“, *Slobodni građanin*, 1920., 38, 3 - 4.

¹⁴ *Međimurska županija u brojkama 2017.*, Ured državne uprave u Međimurskoj županiji, Čakovec, 2018., 13.

pripajanja većem naselju, a jedan dio Međimurja administrativno je odcijepljen od teritorija današnje županije, poput Raskrižja ili Legrada.

Geci se, prema vlastitim navodima, osim sela potrudio popisati i sve zaselke, ali pitanje je koliko je u tome doista uspio. Primjerice, nisu navedeni zaseoci Inkejevica u blizini Sivice, Habaj i Markovčina pored Zasadbrega¹⁵, Mali Štefanec pored Štefanca, a romskim naseljima nema ni traga na popisu, iako su neka danas čak službeno priznata i za sela, poput Paraga ili Piškorovca.

Nekoliko tjedana Geci je skupljao reakcije na svoj članak, ali većih izmjena nije bilo. Kao doprinos raspravi objavio je tek dopis dr. Dioniza Valjavca, koji je upozorio da je ime zaseoka Ksajpe nastalo od grčkoga natpisa $\chi\alpha\iota\pi\epsilon$ koji je stajao na vili jednoga vlastelina, a predstavlja pozdrav dobrodošlice. Kako seljaci nisu znali grčki pročitali su riječ latinično i dobili – Ksajpe¹⁶.

Na kraju je prijedlog nazvilja pregledao dr. Magdić i odredio da on postane podloga za službeni popis te da se prema njemu u Međimurju naprave natpisne table na ulazima u naselja i putokazi uz ceste. Isti popis je prvi puta službeno objavio već spomenuti Gerić u Međimurskom kalendaru za 1921. koristeći ga za objavu osnovnih podataka o upravi u Međimurju¹⁷. Gerić je ispravio Gecijev popis jer je ovaj napravio dosta pogrešaka, nešto zbog pravopisa ili prilikom pisanja, dijelom zbog nepoznavanja samoga nazivlja, budući da nije bio rodom iz Međimurja. Tako je Geci napisao Željezna gora umjesto Železna, Sveti Vrban umjesto Urban, a slične su izmjene bile i parovi Selčak-Selščak, Kneževac-Knezovec, Balagovec-Balogovec, Pavlovec-Palovec, Pitonača-Pitomača, Šekovec-Sveta Helena, Goričan-Goričan, Šantovec-Šantavec, Vrhovica-Vrbovica, Bernjakovčina-Hernjakovčina, Opozovec-Oporovec, Prkovec-Prhovec, Trkanovec-Frkanovec, Cirkovljani-Cirkovljan, Trnje-Hernje. Malu Suboticu kao općinsko središte Geci je naveo kao Suboticu, Orehovicu je posve previdio, a pogriješio je kada je za Lohoveczhegy dopisao Orehovčak, iako se radi o dva zasebna naselja. Tu je vjerojatno previdio red u prijepisu za tisak jer se radi o dva susjedna sela. Slična pogreška Geciju se desila i kada je zamijenio mađarske nazive za sela Jurovec i Lapšinu; prvo je krivo nazvao Tundérlak, a drugo Györgyike. Bilo je i popravaka prijevoda pa je Gerić Veščički Breg preimenovao u Veščički Vrh, a Hlapičinski Marof u Novi Dvori. Zanimljivo je primijetiti da Geci

¹⁵ Ova naselja spominju se u *Schematismus cleri Archi-dioecesis Zagradiensis*, Zagreb, 1896. Na istom mjestu navedena su i neki manji zaseoci poput Dubrave u općini Belica i Inkeyane male pokraj Svetog Jurja u Trnju, ali moguće je da su do 1920. ona već nestali ili su postali sastavni dio većih sela.

¹⁶ GECI, Kapistran, „Hrvatsko nazivlje mjesta u Međimurju“, *Slobodni građanin*, 1920., 43, 2.

¹⁷ *Međimurski kalendar*, Čakovec, 1921., 46 - 56.

navodi naselje Veli Banfi u Općini Štrigova koje nema kod Gerića, a istovremeno Gerić navodi Raskriški Vrh koji ne spominje Geci¹⁸.

Gerić si je dao truda pa je pravilno napisao i mađarska imena naselja gdje je Geci također napravio cijeli niz grešaka, na primjer, Ferenczhegy umjesto Terenczhegy (Frkanovec), Kerekhegy-Gerekhegy (Okrugli Vrh), Bottornya-Bodttornya (Podturen), Ligetfalva-Sigetfalva (Šafarsko), Nemesbükkösd-Nensbükkösd (Bukovje) i drugo.

Popravljeni Gecijev popis postao je osnova i za popis Državnog zavoda za statistiku, ali su u Zagrebu cijeloj stvari pristupili neoprezno, intervenirajući možda i nenamjerno, tamo gdje nije trebalo. Naime, službenici su kajkavski izričaj približili štokavskom, što se prvenstveno vidi po tome što su mnogim naseljima nepotrebno dodali slovo - ć, koje u Međimurju *de facto* nije postojalo. Tako smo, primjerice, dobili „Ciganjšćak“ i „Zavešćak“, ali također i Crveni Kamen umjesto Črleni Kamen, dok je Hrašćanski Marof preimenovan u Hrašćanski Majur. Još veći propust je bio taj što su deset naselja s Gerićevog popisa posve izostavili – Kakinju u Općini Legrad, Egerseg i Grobje (Strahoninec), Marof grofa Feštetića (Dekanovec), Selnički Vrh, Zebanec (Mursko Središće), Svetu Margetu (Sveti Martin na Muri), Ciglenicu i Facarnicu (Čakovec), Mali Banfi i Leskovčec (Štrigova). Ipak, dali su i doprinos jer su na popis dodali Mali Rok i Novi Rok u Općini Čakovec-okolica koji ni Geci ni Gerić nisu naveli¹⁹.

Uz sve nedostatke, hrvatsko nazivlje naselja u Međimurju ovim je činom obnovljeno i kao takvo ostalo uglavnom u upotrebi sve do danas. Na taj način sačuvani su izvorna povijesna baština i dostojanstvo hrvatskoga naroda u Međimurju. Doduše, postojala je kratka epizoda u Drugom svjetskom ratu kada su okupacijske vlasti privremeno vratile mađarske nazive mjesta ukinute 1918. godine, ali je takvo stanje ponovno odbačeno po oslobođenju 1945. godine. Međutim, valja napomenuti da se Mađari nikada nisu odrekli izmišljenih naziva naselja u Međimurju i često ih koriste, na primjer u svojoj verziji Wikipedije i slično. Ti nazivi ostaju podsjetnik na sve tegobe koje je Međimurje moralo proći kroz povijest da bi konačno postalo slobodno i formalno neodvojivo od hrvatskoga naroda kojemu je oduvijek dušom pripadalo.

¹⁸ Možda se radi o istome naselju, ali nisam uspjela pronaći potvrdu.

¹⁹ *Međumurje, Upravno razdjeljenje po stanju od 1.1.1922.*, Kraljevski zemaljski statistički ured, Zagreb, 1922.

Popis naziva međimurskih naselja usklađen sa radovima Kapistrana Gecija, Otmara Gerića i Kraljevskog zemaljskog statističkog ureda u razdoblju 1920. - 1922. (ukupno 205 naselja)

Alsódomboru	Donja Dubrava
Alsóferenczfalva	Ferketinec
Alsóharastyan	Donji Hrašćan
Alsóhideghegy	Donji Zebanec
Alsómihályfalva	Donji Mihaljevec
Alsópálfa	Palinovec
Alsópusztafa	Donji Pustakovec
Alsóvéghegy	Donji Koncovčak
Balogovecz-köszégrészlet	Balogovec
Bánfihegy	Banfi
Bányahegy	Pleškovec
Bányavár	Peklenica
Batyán	Putjane
Begnyecz	Begnjec
Békásd	Žabnik
Belicza	Belica
Bocskaihegy	Zebanec
Borke	Borke
Bottornya	Podturen
Brodecz	Brodec
Bükkösd	Bukovec
Buzás	Buzovec
Buzinscákhegy	Buzinščak
Csáktornya	Čakovec
Csalfadomb	Ciganjščak
Csehlak	Čehovec
Cseresnyés	Črečan
Cziglenicza	Ciglenica
Damása	Domašinec
Delejes	Dragoslavec Selo
Dezsérlaka	Držimurec
Dékánfalva	Dekanovec
Drávacsány	Gornji Hrašćan
Drávadiós	Orehovica
Drávaegyház	Cirkovljan
Drávafüred	Oporovec

Drávamagyaród	Trnovec
Drávanagyfalu	Strahoninec
Drávaóhid	Pretetinec
Drávaollár	Vularija
Drávasiklós	Čukovec
Drávaszentmihály	Mihovljan
Drávaszentistván	Štefanec
Drávaszentiván	Ivanovec
Drávaszilás	Podbrest
Drávavásárhely	Nedelišće
Dushely	Dunjkovec
Édeskút	Slakovec
Egerszegpuszta	Egerseg
Erzsébetlak	Jalšovec
Faczárniczapuszta	Facarnica
Faluhegy	Zaveščak
Farkashegy	Vukanovec
Feketetómajor	Crna Mlaka
Felsődomboru	Gornja Dubrava
Felsőhideghegy	Gornji Zebanec
Felsőkirályfalva	Gornji Kraljevec
Felsőmihályfalva	Gornji Mihaljevec
Felsőpálfa	Palovec
Felsőpusztafa	Gornji Pustakovec
Felsővéghegy	Gornji Koncovčak
Felsővidalfalva	Gornji Vidovec
Ferenczhegy	Frkanovec
Gróf Festetics major	Marof grofa Feštetića
Gáborvölgy	Grabrovnik
Gibinscákhegy	Gibinščak
Globoka	Globoka
Globokóhegy	Globočki Vrh
Globetkapuszta	Globetka Marof
Goricsiczahegy	Goričica
Grobjepuszta	Grobje
Gyöngymajor	Slemenice
Györgyhegy	Jurovčak
Györgyike	Jurovec
Györgylaka	Jurčevac
Gyöngymajor	Hrašćanski Marof

Gyümölcsfalva	Knezovec
Gyümölcshegy	Zasadbreg
Görökhegy	Grkaveščak
Határörs	Stanetinec
Henisfalva	Hemuševac
Hernyakovscinahegy	Hernjakovčina
Hétház	Čestijanec
Hétvezér	Preseka
Hidegfalu	Zebanec Selo
Hirtelen	Hernje
Hodosány	Hodošan
Jánosfalva	Novo Selo (Rok)
Kakonya	Kakinja
Károlyszeg	Bogdanovec
Kédveshegy	Dragoslavec Breg
Kerekhegy	Okrugli Vrh
Kerpeczhegy	Krpec
Kerscehegy	Krče
Királylak	Prhovec
Kisédesd	Mali Slatnjak
Kisbánfihegy	Mali Banfi
Kismagyaród	Leskovec
Kismihályfalva	Mali Mihaljevec
Kisszabadka	Mala Subotica
Kopaszhegy	Plešivica
Koprivahegy	Kopriva
Kotor	Kotoriba
Kozlovcsákhegy	Kozlovčak
Kristóffalva	Krištanovec
Krizopot	Križopotje
Kseipeházcsoport	Kseipe
Lapány	Hlapičina
Lapáthegy	Lopatinec
Légrád	Legrad
Leskovczeczhegy	Leskovčec
Ligetfalva	Šafarsko
Ligetvár	Dražkovec
Lohoveczhegy	Lohovec
Majorlak	Marof
Margithegy	Kapelščak

Martinuseveczhegy	Martinuševski Breg
Mártonhalom	Martinuševac
Mikófa	Miklavec
Miksavár	Macinec
Morszahegy	Merhatovec
Muracsány	Goričan
Murafüred	Gibina
Muragárdony	Gardinovec
Murakirály	Donji Kraljevec
Muralövo	Strelec
Muranyirád	Brezovec
Muraréthát	Štrukovec
Murasiklós	Vratišinec
Muraszentkereszt	Križovec
Muraszentmária	Sveta Marija
Muraszentmárton	Sveti Martin na Muri
Muraszerdehely	Mursko Središće
Muraszilvágy	Sivica
Muraújfalu	Novakovec
Muravid	Donji Vidovec
Murcakpuszta	Murščak
Nagybánfihegy	Veli Banfi
Nagyédesd	Veliki Slatnjak
Nemesbükkösd	Bukovje
Nyiresfalva	Brezje
Nyírvölgy	Mačkovecő
Ómajor	Stari Marof
Orehovscákhegy	Orehovčak
Ormós	Vrhovljan
Oskolahegy	Vučetinec
Ottok	Otok
Pálmajor	Grofov Major
Paphegy	Praporčan
Perlak	Prelog
Pernyakhegy	Pernjak
Piroskő	Crveni Kamen
Prekopahegy	Prekopa
Pusztafa	Pušćine
Rackanisza	Raskrižje
Rackaniszavölgy	Raskriška Graba

Rackaniszahegy	Raskriški Vrh
Rimscakhegy	Rimšćak
Robadihegy	Robadje
Romvar	Štrigovčak
Saffarscákhegy	Šafaršćak
Santaveczehegy	Santavec
Selscakhegy	Selšćak
Sprinczhegy	Šprinc
Stanetineczhegy	Stanetinski Breg
Stridohegy	Štrigovski Breg
Stridóvár	Štrigova
Százkő	Savska Ves
Szépmajor	Poleve
Szelencze	Selnica
Szelenczebanyatelep	Selnica Rudokop
Szelenczehegy	Selnički Vrh
Szelenczes	Selničak
Szentilona	Sveta Helena
Szentilonamajor	Šenkovec
Szentkeresztpuszta	Sveti Križ
Szentmargithegy	Sveta Margeta
Szentorbánhegy	Sveti Urban
Szentrókus major	Sveti Rok Majur
Ternovscakhegy	Trnovčak
Tkaleczhegy	Tkalec
Törökudvar	Turčišće
Tótfalu	Totovec
Tundérlak	Lapšina
Tupkovölgy	Tupkovec
Tüskeszentgyörgy	Sveti Juraj u Trnju
Újhegy	Dragoslavec Breg
Újmarof	Novi Marof
Újudvármarof	Novi Dvori
Vadászlak	Facarnica
Vargahegy	Vugrišinec
Várhegy	Gradišćak
Váshegy	Železna Gora
Vegfalva	Veščica
Verboviczahegy	Vrbovica
Vescsiczahegy	Veščički Breg

Víziszentgyörgy	Sv. Juraj na Bregu
Vusivcsakhegy	Vušivčak
Zalabárdos	Badličan
Zalabenko	Benkovec
Zalaújvár	Pribislavec
Zrinyi Külváros	Martane
Zrinyifalva	Kuršanec
Zsidény	Žiškovec
Zvérnnyák major	Pitomača

Literatura

- BAUK, Franka, Povijest prosvjete i školstva u Međimurju, Čakovec, 1992.
- BUNJAC, Branimir, „Gramatike „međimurskoga“ jezika iz 1942. godine“, Filologija, 61, Zagreb, 2013., 67 - 164.
- FRANČIĆ, Anđela, ŽAGAR SZENTESI, Orsolya, „Međimurska ojkonimija na mađarski način“, Folia Onomastica Croatica, 17, Zagreb, 2008., 59 - 80.
- GECI, Kapistran, „Hrvatsko nazivlje mjesta u Međimurju“, Slobodni građanin, 1920, 38, 3.
- GECI, Kapistran, „Hrvatsko nazivlje mjesta u Međimurju“, Slobodni građanin, 1920., 43, 3.
- GECI, Kapistran, „Hrvatsko nazivlje mjesta u Međimurju“, Narodno jedinstvo, 1926, 15, 3.
- GÖNCZI, Ferencz, Međimurje, ljudi, vjerovanja, običaji, Čakovec, 2000., 164 - 165.
- KAPUN, Vladimir, Međimurje 1918., Čakovec, 1982., 129 - 133.
- LIPNJAK, Ignacije, „Rad svećenstva za održanje hrvatske svijesti u Međimurju posljednjih 10 godina prije oslobođenja“, Hrvati u borbama za oslobođenje sjevernih krajeva Jugoslavije: Međumurja, Prekomurja, Koruške i Štajerske, Zagreb, 1940., 25 - 32.
- Matične knjige za Međimurje
- Međimurski kalendar, Čakovec, 1921.
- Međumurje, Upravno razdjeljenje po stanju od 1.I.1922., Kraljevski zemaljski statistički ured, Zagreb, 1922.
- Schematismus cleri Archi-dioecesis Zagrabiensis, Zagreb, 1896.

Return of Croatian Names to Villages in Međimurje after the Liberation in 1918

Abstract

After Međimurje had been annexed to the Hungarian County of Zala in March 1861 the process of Hungarization and assimilation was intensified. The visit by the Austro-Hungarian emperor Francis Joseph I to Međimurje in September 1887 was used to promote the fictitious Hungarian village names instead of ancient Croatian ones. The paper deals with the return of Croatian names to Međimurje villages after the liberation of the region in 1918. A comprehensive table of village names in both Hungarian and Croatian is given, according to the state of the matters in 1921.

Key words

Međimurje, Hungarization, Hungarian village names, Croatian village names
